

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ.

Číslo 85

Únor 1961

V Č A S N Ě V A R O V Á N Í .

Večer ve středu 15. a 16. února sledovala jsem v televizním vysílání výjevy v zasedací síni Bezpečnostní rady Spojených národů po vniknutí skupiny černošských demonstrantů na galerii. Moje pozornost byla zbystřená zjištěním, že výraz stejně zlobné nenávisti a fanatické zášti viděla jsem už také často ve tvářích bílých lidí, a že výhrůžně zvednuté pěstě jsem také neviděla poprvé. A když vůdce barevných demonstrantů před budovou Spojených národů prohlásil: "To je teprve začátek, my jim ještě ukážeme, kdo jsme a co dovedeme," uvědomila jsem si, že podobné výhrůžky jsem už také slyšela.

Na galerii zasedací síně Bezpečnostní rady viděla jsem tmavé tváře demonstrantů vykřikujících naučená hesla a obvinění z vraždy soukmenovce Lumumby do tváří zástupců národů celého světa. Nic nového pro nás, kteří máme zkušenosti a poznali jsme, co dovedou komunistické bojůvky, vedené agenty školenými komunisty v organizovaných školách pro "pouliční boj".

Mnozí z nás, kteří přišli z Československa, pamatují se na divoké stávky vyvolávané Moskvou školenými agenty, z nichž první vypukla v roce 1920 v elektrárně v Oslavanech na Brněnsku, pak hned v roce 1921 v Mor. Ostravě, Karvinné, na Těšínsku v různých místech, na Mostecku, v Handlové na Slovensku a četných jiných průmyslových místech. Každý ze svědků by mohl hodiny povídat, co se také odehrávalo na schůzích odpůrců komunistické strany, kde docházelo ke rvačkám, vyvolávaným pro zcela malicherné příčiny. Byl k nim dáván z ústředí komunistické strany nejen příkaz, ale také do nejmenších podrobností vypracované pokyny, jak si mají komunističtí bojůvkáři na schůzích počínat.

Večerní a nedělní kursy pro "vedení třídního boje" podle moskevských method byly v Československu organizovány a pořádány komunistickou stranou desítky let. Učitelé a instruktory v těchto školách pro výchovu komunistických bojůvek byli vesměs lidé školeni v Sovětském svazu, kam už před válkou odjížděly celé skupiny mládeže, žen, družstevníků, odborářů, intelektuálů, umělců-avantgardistů pod nejrůznějšími záminkami. Téměř vši-

chni tajemníci komunistické strany a redaktoři jejich novin museli prodělat tvrdé moskevské školení.

Jak si za války počínali komunističtí agenti v koncentračních táborech, o tom svědectví — o jejich brutalitě a teroru — podali jejich spoluvězni.

Bylo a je všeobecně známo, že v době války celé skupiny čl. komunistů s Gottwaldem, Kopeckým, Nejedlým i jinými vůdci v čele, prodělávali v Moskvě školení pro uchvácení moci v Československu podle dobře připraveného dlouhodobého plánu moskevského politbyra. Z této školy mnoho komunistických agentů a bojůvkářů bylo do Československa dopraveno pod ochranou prvých jednotek Rudé armády v dubnu a květnu roku 1945. Všichni se bez meškání rozjeli do měst a vesnic a pod záštitou Rudé armády uchvátili vedení Národních výborů a kde jen mohli, vládou teroru a brutálního násilí zastrášovali část demokraticky smýšlejícího obyvatelstva.

Když se však komunistický plán po návratu dr. Beneše a vlády z Londýna do Prahy nepodařil a Československo nepadlo jim hned do rukou, využila komunistická strana nejen všech výhod ministerstva informací, ministerstva vnitra k prospěchu své propagandy, ale její vedení zahájilo rozsáhlé a nijak neskrývané školení mládeže, odborářů, žen, zemědělců pro pouliční boj pro dobu, která se pro jejich hlavní cíl — uchvácení moci ve státě — vyskytne.

Čirou náhodou dostal se mi do ruky na jaře roku 1946 program učební látky pro týdenní školu dělnické mládeže, připravený "kulturním aktivem" vedení komunistické strany na Brněnsku. Od 8. hod. ráno do 7. hod. večer, s krátkou polední přestávkou, byli chlapani i děvčata cvičeni ve všech možných methodách pro znepokojování odpůrců na schůzích, zasahování v pouličních nepokojích, vedení šarvátek, vodění deputací do kanceláří politických odpůrců a redakcí jejich novin, sesměšňování a hanobení vedoucích osobností v úřadech, vedení intervencí rodičů proti nepohodlným učitelům, a pro okamžité obsazování místních úřadů v případě potřeby; hlavně však byli cvičeni ve schopnosti vyvolávat u napadených hrůzu a strach. V sobotu

večer a v neděli prodělávali žáci těchto kursů praktická cvičení na schůzích odpůrců, které se právě v kraji konaly.

Výsledky tohoto školení komunistických bojůvek jsme všichni brzy poznali zejména na schůzích v pohraničních krajích republiky, ve kterých za pomoci komunistických "zlatokopů", kteří obsadili německý majetek, byli také nově příchozí osadníci terorem a trýzněním zastrašováni, aby ustali ve své činnosti pro udržení demokratického vedení v obecních a městských úřadech.

Vzpomínám si, jak často mohli jsme se odvážit jít na schůze do pohraničí jen v doprovodu ozbrojených přátel, abychom ukázali komunistickým bojůvkám, že se jich pořadatelé nebojí a jen tak jsme dosáhli, že mohlo být ve schůzích pokračováno, i když nakonec ke rvačce vyvolané bojůvkáři vždycky došlo.

Když jsme po puči na schůzích v Anglii před anglickým obecnstvem na schůzích různých organizací líčili, že i před válkou komunističtí poslanci v československém parlamentě vyvolávali nepokoje a že si jezdili do Moskvy pro instrukce a že byli pro třídní boj školeni, setkali jsme se často jen s pochybovačnými úsměvy. I zde v Americe jsou svědci, kteří dosvědčí, že také po roce 1945 ve skupinách 4—6 komunistických poslanců — zejména nováčci — odjízďeli do Moskvy i v době zasedání poslanecké sněmovny a vraceli se zpět po dvou až třech měsících. Svým sebevědomým chováním a hrubým vystupováním ve sněmovních výborech podávali všichni důkazy, že se jim dostalo náležitého výcviku v ovládání jednání ve sněmovních výborech.

Školení dělnických milic, členů Svazu mládeže pro pouliční boj, ozbrojování členů komunistické strany revolvery r. 1946 a 1947, bylo také dle připravovaného plánu pro výchovu komunistických bojůvek ve všech směrech života československých občanů pro dobu, ve které měl být rozhodnut boj pro uchvácení moci ve státě.

Ke konci roku 1947 bylo použito hrubého teroru a násilí i ve sněmovních výborech československého parlamentu, kde si deputace Svazu zemědělců a rudých odborů, vedených komunistickými tajemníky, vynucovaly přístup, rušily jednání výborů a neurvalým jednáním snažily se zastrašit nepoddajné poslance nekomunistických stran a přinutit je k povolnosti pro odhlasování komunistických požadavků pro znárodnění půdy a konfiskování prů-

myslových závodů. Výhrůžně zvednuté pěstě členů deputace komunistických bojůvkářů, obličej vyjadřující nenávist a zlobu jsme tak často viděli a výhrůžky tak často slyšeli, že je nikdo z nás nezapomene.

Není možné jen v letmých vzpomínkách vyličít zkušenosti jednotlivců z úřadů, ze škol, z továren, z vesnic i měst, z událostí, které se odehrávaly po utvoření revolučních akčních výborů po komunistické puči, při kterém školení komunističtí bojůvkáři brutálně a násilím likvidovali všude demokratické vedení.

Snad jen proto, že jsme v Československu tak často poznali fanatismus v nejhorší jeho podobě při řádění komunistických bojůvek, posuzujeme první zkoušku zřejmě komunisty cvičených bojůvek v zasedání Bezpečnostní rady Spojených národů mnohem vážněji, než jak je posuzována lidmi, kteří stejné zkušenosti nemají. První zkouška dopadla pro komunistické vedení celé akce dobře. Nepřáli bychom si, aby takových zkoušek bylo také na jiných místech Ameriky více. Nás zneklidňuje, že tato zkouška účinnosti barevných demonstrantů byla v Bezpečnostní radě provedena v době, kdy ve Spojených národech působí Valerian Zorin, který vedl organizování komunistického puče v Československu v únoru 1948, právě před 13 léty.

Ví se už dnes, že v Australii, Kanadě, Brazílii i ve Spojených státech jsou kursy pro školení komunistických agentů, mužů, žen i mládeže. V Československu jsou cvičeny bojůvky pro Afriku, Asii a jiné země světa. Kolem Ameriky v různých zemích jsou školeni lidé pro podvratnou práci i pro pouliční boj v Americe. To nám tvrdí lidé, kteří odtud přijíždějí.

Ve dnech 15. a 16. února v zasedací síni Bezpečnostní rady Spojených národů v New Yorku byl podán důkaz, že komunistická strana v Americe a její přátelé nezahálí a že dovede využít rasovou nenávist pro své cíle.

Naší nadějí je, že z tragických osudů zemí, které podlely organizovanému teroru a násilí dlouho školených komunistických agentů a z výjevů v zasedací síni Bezpečnostní rady Spojených národů byla dána včasná výstraha shovívavým a důvěřivým státníkům a že zejména školení komunistických bojůvek, agentů a jejich přátel bude věnována pozornost, která je v zájmu upevnění demokracie, klidu a pokoje v této zemi nutná.

J. B. Ž.

TRAGICKÁ ÚLOHA DNEŠNÍHO ČESKOSLOVENSKA.

BRAZILŠTÍ STUDENTI ZKLAMÁNI ČESKOSLOVENSKEM.

Deník New York Herald Tribune, v interview svého pařížského dopisovatele J. C. Randala, i jiné americké časopisy přinesly zprávu o zkušenostech brazilských studentů, kteří opustili Prahu a z Paříže varovali studenty v latinské Americe, aby nepřijali pozvání československé vlády a vyvarovali se velkého zklamání.

Jsou to Ronaldo Pereira Rodrigues, Sergio Monterio, Juan Mattos a Luis Gonzaga. V září minulého roku přijali velmi lákavou nabídku pražské vlády: stipendium, placenou cestu, všechny studijní výlohy, byt, stravu, ošacení a tři sta korun kapesného měsíčně s podmínkou, že budou studovat v Praze šest let.

Mladí Brazilci přiznávají, že sympatisovali s komunismem, avšak jejich sen se rozplynul za necelé čtyři měsíce v Československu. Studenti pocházejí z nemajetných rodin, takže neměli doma příležitost studovat na universitě. Britské, francouzské i americké university poskytují jen málo stipendií. Rodriguez vysvětlil za sebe a své tři druhy: "V brazilském komunistickém tisku jsme četli, že československá vláda poskytuje stipendia. Podali jsme si žádost prostřednictvím brazilské organizace mládeže, která má 18,000 členů a je kontrolována komunisty. Tato organizace podporovala naši žádost u československého svazu mládeže."

Kursy češtiny.

Každý cizí student musí absolvovat kurs češtiny dříve, než je přijat na universitu. Kurs trvá šest měsíců. Tři brazilští studenti studovali češtinu na škole pro cizí studenty v Mariánských Lázních. Mattos, který přijel studovat zpěv, zůstal v Praze.

Indoktrinace začne hned první den. "Člověk neměl žádného soukromí," stěžovali si Brazilci. "Čeští komunističtí studenti doráželi otázkami, i dívky se snažily ovlivnit cizince. Cizím studentům není dovoleno cestovat, jak by chtěli."

Mattos byl ze všech nejvíce zklamán. Bylo mu slibováno, že dostane klavír, že bude zpívat v Národním divadle, bydlil však špatně v internátu a seznal, že hudební metody jsou zastaralé.

Čeští operní pěvci, kteří si pamatují na Prahu, když ještě byla operním střediskem střední Evropy, se divili, že by někdo jel do Československa studovat. Většina hudebních umělců se prý na oko smířila s režimem, poněvadž jim nic jiného nezbyvá, daří se jim za to poměrně dobře a jsou chráněni. Štěstí však nejsou. — Hudba je v Praze dobrá.

Brazilští studenti neměli odjezd lehký. Ředitel internátu, kde bydleli, chtěl jim násilím odchod znemožnit, ale nálada ostatních cizích studentů byla taková, že od toho upustil. Trvalo to však studentům několik týdnů, než si vybojovali svůj odchod a konečně hledali asyl na brazilském vyslancectví.

Československý lid.

Na československý lid mají Brazilci pěkné vzpomínky. "Většina mládeže je protikomunistická a přijímá komunismus jako vnucené zlo, nemá však

ke komunismu ani sympatie, ani úctu. Československý lid je velmi laskavý a země je krásná. Neměli jsme však příležitost, abychom si s lidmi volně popovídali. V Československu je tak smutno, že z toho selhávají nervy. Máme teď jedno přání. Chtěli bychom se jednou podívat do svobodné Prahy. Budeme všude a při každé příležitosti vyprávět, jak československý lid touží po svobodě."

V Praze školy rozvratníků a světových revolucionářů.

Dle zkušenosti brazilských studentů, jsou v Praze dva typy cizích studentů: nezkušení idealisté, jako byli oni, tvoří první skupinu. Pak je tu kategorie druhá, komunistických fanatiků.

Studenti první skupiny pocházejí obyčejně ze západu a proto mají větší požadavky a rozhled. Ti druzí jsou vyškolení komunisté, které posílá komunistická strana do Prahy nebo Moskvy na závěrečné vyškolení, aby se zdokonalili v děláni revoluce a zmatku, zabírání země, vyvolávání nepokojů atd.

Již dávno poukazujeme ve Věstníku a American Bulletinu, že Praha se stala střediskem školení cizích komunistů z celého světa a sídlem t. zv. Mezinárodní studentské unie. V Praze se nachází škola pro Asiaty a Afričany, kde se učí podvratnictví, vyvolávání pouličních bouří, sabotáží atd. Na Žižkově je též škola pro studenty z latinské Ameriky. Dále je tu speciální škola "mezinárodních vztahů" a další podobné dvě školy v Brně a Velkých Hostolanech.

Tímto odborným školením prošel na př. Castrův bratr Roul, Sekou Touré, vládce na Západním pobřeží Afriky a jiní známí rozvratníci. Tak jako všichni českoslovenští komunističtí vládcí, počínaje Gottwaldem, dostali svou přípravu a vedení v Moskvě za doby míru před válkou, tak v Praze se dnes zaučují na své úlohy komunisté z Asie, Afriky a latinské Ameriky. At' se děje cokoli ve světě, demonstrace v Japonsku, revoluce na Kubě, kdekoli ve světě, pochází to všechno z jednoho hnízda — z Moskvy. Před výbuchem v Kongu, sto odborníků zdokonalujících se v Praze a východním Berlíně bylo posláno kvapem domů, aby každý z nich se ujal svého úkolu v nastávajícím boji.

Za posledních deset let komunismu sít' jejich působnosti se ohromně rozrostla po celém světě a s velkým smutkem musíme doznat, že československá komunistická vláda přiřkla Praze, proti její vůli, velmi smutnou úlohu.

P E T R D E N :

ZAPOMÍNÁME MLUVIT.

(Časopis "Sklizeň", vycházející v Hamburku, přinesl v několika svých číslech debatu o skutečnosti, že v cizojazyčném prostředí zapomínáme mluvit česky a slovensky. Otiškujeme zde příspěvek Petra Dena k této debatě, uveřejněný v čísle na leden-únor 1961 devátého ročníku Sklizně.)

Marie Kovárnová navázala v časopise "Sklizeň" na výborný článek Jarmily Kaslové-Šinkové a vy-

ložila nám důvody, proč děti českých a slovenských rodičů zapomínají v cizině mluvit a psát mateřským jazykem. Skutečnost, že i sama pisatelka české "Sklizni" o české řeči již si netroufá psát česky, pádně potvrzuje její vývody. Ostatně každý, kdo v cizině po mnoha letech se snaží česky mluvit a

psát, sám nejlépe zná všechny obtíže, s nimiž se setkává.

Bohužel však nejde o vysvětlení zjevu, jehož příčiny jsou až příliš nasnadě, nýbrž o jeho nápravu. Doufal jsem, že Kovárnová v duchu mnohých velikých Čechů a Slováků, jichž jména jistě zná, poraženecky nepřijme nynější smutný stav. Protože však po vysvětlení trapného zjevu, který vysvětlení nepotřebuje, udělala ve svém článku tečku, chci k druhé a obrodné stránce věci říci několik slov.

Nevím, zda si všichni, kteří vysvětlují, proč zapomínáme česky mluvit, uvědomují, že užívají důvodu povahy jen a jen praktické, ne-li ryze prospěchářské, a pokládající přízpusobitelnost a po případě úplné zmizení v cizím prostředí za zjev nevyhnutelný. Slyšíme o tom, že se dítě stydí mluvit jinak než jeho spolužáci, že pekař a řezník nemluví česky, že řeč je přece dorozumivacím prostředkem. Nikoho jakoby ani nenapadlo, že otázka se může řešit i z jiného než z takového čistě utilitářského úhlu!

Řeč — a v tom je zásadní omyl lidí jen praktických — není JEN dorozumivacím prostředek. Podle mnohých jazykových odborníků každé slovo je symbolem a kultura je souborem symbolů určité společnosti, určitého národa. Užíváním symbolů se člověk liší od zvířat, která se také mezi sebou dorozumívají, řeč je víc než jen souborem dorozumivacích znamení. Řečí se živočich stává člověkem, to je živočichem užívajícím symboly, živočichem kulturním. Kultura však je něco vnitřního, od prarodců zděděného, generacemi předávaného, z kořenů vyrůstajícího. Je předávána kulturní výchovou, přede vším však národní řečí, jejíž každé slovo je symbolem naší vlastní bolesti i slávy, heroismu a obětí. Proto, kdo své dítě neučí mateřskému jazyku, ničí jeho kořeny a dává mu "výchovu" jen prospěchářskou a povrelní. Ano, možno být kulturním i při ztrátě svého jazyka. Je však k tomu třeba ohromné inteligence, kterou většina z nás nemá. Rodiče, kteří se spokojují tím, že dítě vyrůstá životem dětí jiného národa a cizího prostředí, zapominají, že nová kultura jejich dítěte je pro ně bez tradice a kořenů, které může dát jen mateřská řeč, a že posílají do světa neosobního přízpusobování a prospěchářství jen další třtinu větrem se klánící.

Proč tolik zdůrazňují kulturní poslání řeči? Protože kultura NENÍ povahy praktické a prospěchářské, nýbrž naopak revoluční a odbojná. Všichni velcí básníci a spisovatelé, kteří národní řeči v minulosti tvořili, byli revolucionáři a bouřliváci, šli proti svému prostředí, proti tak zvané praktičnosti chvíle nebo dolaru. Naši buditelé z konce osmnáctého století byli lidé nepraktičtí a přece nebo právě proto vzkřísili národ, a nekřísili jej proto, aby tento za půl druhého století mohl umírat konformismem politickým doma a jazykovým prospěchářstvím venku. Život národa jako život každého živého tvora není jen determinován svým okolím,

nýbrž již podle biologických zákonů je vitalistickou vzpourou proti vlivům prostředí, proti druhému fyzikálnímu zákonu o degradaci energie. Jsme-li jako osobnosti, jako národ ještě živí, musíme bojovat proti oněm silám, které Marie Kovárnová tak dobře, ale zbytečně, popsala. Možná, že dítě, žijící od malinka v Americe a mluvící dobře česky, je zázrak. Já však několik takových zázraků znám a dávají mi víc naděje než všechna vysvětlování, proč je jich tak málo.

Takové zázraky jedině dávají nám ještě právo žádat Čechy a Slováky doma, aby vzdorovali komunismu, aby kulturně žili nekomunisticky. Kultura je vždy povahy heroické, to je bojující proti vlivům prostředí, které je vždy méně než jen prostředně kulturní. Kulturní jsou osobnosti. Vychovávat osobnosti není lehké, právě proto se však o to máme pokoušet. Mluvit česky v Kolíně nebo v Kroměříži, mluvit česky, když si tím vyděláváme peníze, mluvit česky, když prezidentem Československé republiky byl všude oblíbený T. G. Masaryk, bylo věru malé umění. Jakost člověka i národa se však nepozná v dobách šťastných. Zlá doba je lučavka, která doved oddělit démanty od uhlí. Proto nám stále nevykládejte, že uhlí se časem rozpadává na prach a popel vlivem svého okolí. Hledejmež raději démanty uprostřed rozpadávajícího se uhlí materialismu!

Nedovedeme-li to, přirozeně zahyneme jako osobnosti i jako národ. Vždyť právě smrt je něco strašně přirozeného a vysvětlitelného. F. X. Šalda však napsal, že "národnost je pojem ne mrtvolý a přeshlosti, nýbrž naděje a života — je pojem ne statiky, nýbrž dynamiky a dramatiky, jehož všechna síla a záře jest právě v tom, že má pro sebe a realizaci svých snů mysterium budoucnosti, boží pole věků a časů, do něhož národ posud šel prací a obětmi tisíců bezejmenných ruků."

Přiznávám, že toto všechno je staromódně idealistické, nerealistické a naivní. Nebudeme-li však umět být jinými než prospěchářskými a konformistickými, nedočkáme se svobody v Československu a ztratíme ji v Americe.

Z OBLASTÍ A ODBOČEK. Z CHICAGSKÉ OBLASTI.

Na únorové pravidelné schůzi, které předsedal br. Břetislav Vaněk, byli nastoleni úředníci do svých úřadů: br. Vaněk, předseda, místopředsedové br. Oskar Pejša a br. Mikuláš Ferjenčík, zapisovatel Alois Šalamoun a tajemník Miroslav Synek. Br. Karel Glaser, účetní, podal finanční zprávu z plesu, který vynesl kolem \$1,200. Ses. Vrázová podala zprávu z předsednictva. Do oblastního výboru 32 organizací vysílá své zástupce.

Jedna z těchto organizací zastoupených v ČSNRA je Čs. národní rada žen v exilu, z nejlépejších organizací vůbec. Na výroční schůzi dne 19. února, ve společenských místnostech Lincoln Federal v Berwynu, podaly úřednice velmi zajímavý

**CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA**

4125 WEST 26th STREET

CHICAGO 23, ILLINOIS

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

4125 West 26th Street • Chicago 23, Illinois

DĚKUJEME VÁM,

máte-li své členství zapláceno. V tom případě se upozornění na Vás nevztahuje.

Pak-li jste tak dosud neučinil, prosíme Vás o to dnes.

Jste-li členem odbočky, vyrovnejte se u své odbočky.

Nejste-li členem odbočky, t. j. jste-li přímým členem, prosíme zašlete svůj roční členský příspěvek v této obálce \$3.00

VĚSTNÍK.

Členové dostávají Věstník nebo American Bulletin zdarma.

Předplatné na Věstník pro nečleny \$2.00

Dobrovolný dar na Věstník a tiskovou službu \$ _____

Objednávám KNIHU poštou:

"Dětství a mládí" od Alice Masarykové \$2.50

"One Man and His Dog" — skvělý dárek mladší generaci 4.00

"Teach Yourself Czech" 3.00

"Czechoslovak Pastries" 1.25

Posílám dar na milion centů na svobodu \$ _____

Nehodící se škrtněte.

PODPIS _____

ADRESA _____

Zašlete peníze,
money order neb
šek v této obálce

ganisátorka sestra Marie Lindnerová opouští Los Angeles z důvodu existenčních, aby se v půvabném Carmelu o něco od nás na sever, věnovala novému povolání. Byly jí vysloveny díky za záslužnou, vykonanou práci a odchází provázena přáním, aby se jí na novém působišti splnila všechna její přání.

Pokud pak jde o nového organizačního referenta odbočky TGM byl jím zvolen br. Frank Vykydal jednomyslnou volbou a zvolený volbu přijal. Těšíme se na jeho spolupráci.

V neděli 19. března 1961 budou oslaveni ti z našich krajanů, kteří mají svatého Josefa za patrona, zvláštní josefovskou zábavou, kterou pečlivě připravuje "sám Josef" Stelibský, Karel Fink a ostatní osvědčení členové zábavního odboru odbočky.

A někdy v květnu letošního roku budeme mít na západním pobřeží slavnostní premiéru svižné operety Josefa Stelibského, na níž už dnes se těší všichni krajané z celé jižní Kalifornie.

Bohumil Smutník.

—:—

MASARYKOVO SDRUŽENÍ, DETROIT.

Schůze lednová byla dosti dobře navštívena a projednány byly záležitosti týkající se další činnosti. Nový tajemník br. Rudolf Hčrman se dobře zapracovává do svého úřadu. Schůzi předsedal činný předseda br. Jan Sklenář.

Prvním velkým podnikem je veřejná schůze a to v pátek večer, dne 10. března, v Českém národním domě. Na schůzi bude vzpomínáno narozenin presidenta osvoboditele Masaryka, i 120. narozenin slavného skladatele Antonína Dvořáka. Připraven bude opět zajímavý program, hudební a recitační čísla. Řečníkem bude br. J. Masseny, bývalý vysoký úředník československý, který bydlí nyní v Detroitu a je členem Sdružení. Celá naše široká veřejnost je zvána na tuto vzpomínkovou schůzi. Bude to důstojný podnik k uctění památky nesmrtelných našich mužů.

Další akcí je sbírka darů na fond TGM na kulturní a národní činnost československé Ameriky, t. j. ústřední organizace našich těles Československé národní rady americké. Vznášíme žádost na všechny dobré lidi o podporu této sbírky, která bude trvat do podzimu. Bylo vydáno celkem deset sběracích listin sběratelkám a sběratelům a celá sbírka bude při ukončení v září opět veřejně potvrzena. Jako loni, i letos Sdružení děkuje upřímně všem našim lidem za podporu. Každý sebemenší dar je vítán — jde na dobrou věc.

Na schůzi bylo vzpomínáno dlouholeté členky, zesnulé sestry Antonie Vrátné a br. Vrátnému a rodině byla zaslána soustrast. Přání brzkého uzdravení bylo zasláno obětavé člence sestře Fil. Mlínkové, která se podrobila operaci a nachází se v nemocnici.

Schůze skončena za živé účasti a diskuse, jak zvýšit činnost odbočky.

A. Benesh, dopisovatel.

Zprávy z Miami.

7. březen bude opět oslaven jako každoročně velkým koncertem české hudby v městském Bayfront parku, pod záštitou městského odboru Miami City Recreational Dept. Rok od roku pí. Annette Macounová se stará, aby program byl prvotřídní, vyžaduje to mnoho příprav i peněz, hlavně k získání hudebnin. Tentokrát první část programu pátečního koncertu bude věnována skladbám Antonína Dvořáka. Dirigentem je p. LaMonaca, jemuž v ocenění zásluh za koncerty české hudby, ses. Emilie Welclová, výkonná tajemnice ČSNRA, odevzdá diplom uznání při slavnostním večeru. Solistkou je výborná sopranistka pí. Eunice N. Hladíková, z druhé generace krajanů. V druhé polovině koncertu budou hrány Frimlovy skladby i jiných českých a slovenských skladatelů, z nichž tři čísla budou věnována prezidentu Masarykovi, jeho ženě a Janu Masarykovi.

Koncert je vždy radostnou událostí v krajaněském životě za velké návštěvy Američanů. Pan Shaw bude konferencierem, orchestr bude rozšířen o deset hudebníků a dívky v krásných národních krojích budou uvádět hosty.

Dětství a mládí – Vzpomínky a myšlenky od Alice Masarykové.

Potěšte se četbou, seznámte se s rodinou TGM. V prostém, srdečném vyprávění dcery ožije velká jeho postava. Poznáte zblízka, jak vypadala domácnost Charlotty Garrigue Masarykové, jak pracoval profesor Masaryk ve středu své rodiny, jak tito neobyčejní, ušlechtilí lidé vychovávali své děti, Alici, Herberta, Jana a Olgu. Knížka se vám vemluví do srdce, budete z ní číst nahlas a i ve schůzích a na veřejných programech by se mělo číst z bohatství vzpomínek nám všem tak drahých. 128 stran — cena \$2.50.

Muž a jeho pes—One Man and His Dog

Příběh statečného letce a jeho psa (viz posl. číslo Věstníku). Neobyčejně napínavé a dojemné čtení, vřele doporučujeme každému. 251 str., ilustrace — cena \$4.00.

BERWYN PRESS

3212-14 S. GROVE AVE. BERWYN, ILL.
Stanley 8-0204

LAD. MEJDRICH a WILLIAM BURES,
majitelé ryze české moderní tiskárny.
Tiskařská odborná práce všeho druhu.

OFFSET • LETTERPRESS • PROGRAMY

ZÍSKÁVEJTE NOVÉ ČTENÁŘE A
PŘEDPLATITELE PRO VĚSTNÍK.

Předplatné \$2.00 ročně Členům ČSNRA zdarma
Dobrovolný dar velmi vítán.

Redakce:
VLASTA VRÁZOVÁ

Administrace:
EMILIE WELCLOVA

"Biblické písně".

V roce 120. narozenin skladatele Antonína Dvořáka byla vydána gramofonová deska (long playing) deset Dvořákových "Biblických písní". Nazpívala je česká umělkyně Milena Šustrová, která loni vystoupila s úspěchem v newyorském Carnegie Hall. Cena \$3.50. K dostání u spol. Globe Recording Co., 3009 Tillman Ave., Detroit, Mich.

SEZNAM DÁRCŮ.

(Pokračování v seznamu vánočních darů pro podporu činnosti Československé Národní Rady Americké.)

Český Národní Hřbitov, Chicago, Ill.	25.00
William J. Koenig, Tacoma, Wash.	10.00
A. Hromádka, Fox River Grove, Ill.	1.00
John Stanec, Marton, So. Dak.	10.00
Frances Tatyrek, Maplewood, N. J.	2.00
A. F. Svejda, Baltimore, Maryland	1.00
Hugo Roubíček, Chicago, Ill.	2.00
Frank Kozubík, Westchester, Ill.	2.00
Slovenský Sokol, Perth Amboy, N. J.	10.00
Chas. Mikeš, Yoakuma, Texas	3.00
Marie Souček, Verdigrée, Nebr.	6.00
Joe Boukal, Chicago, Ill.	1.00
Joseph F. Křížek, Winter Park, Fla.	1.00
Mrs. Mary Hlava, San Pedro, Calif.	3.00
Wm. F. Očenášek, Miami, Fla.	3.00
John Opie, Riverside, Ill.	100.00
John Zrna, South Bend, Ill.	5.00
V. Kalous, Forest Hills, N. Y.	1.00
Rev. Milos Strupl, Plymouth, Wisc.	10.00
Mr. a Mrs. Nekarda, Canton, Ohio	10.00
Josef Petr, White River, South Dakota	5.00
Erie Lenhart, San Francisco, Calif.	5.00
Stanley Yečný, Fresno, Calif.	2.00
Zábavní Klub Pitín a Okolí, Chicago, Ill.	5.00
American Czechoslovak Social Club, No. Miami, Fla.	25.00
Karel J. Staller, Rutherford, N. J.	3.00
Paul Lojpersberger, Binghampton, N. Y.	3.00
Elizabeth Bradský, Hemet, Calif.	3.00
Frank Klement, Hales Corners, Wisc.	5.00
John T. Chrástka, Berwyn, Ill.	10.00
Mrs. J. Philip Lane, Boston, Mass.	5.00
Lodge Palacký, č. 1, Z.Č.B.J., Omaha, Nebr.	3.00
Ernest Prokúpek, Poughkeepsie, N. Y.	2.00
E. Zachoriáš, Long Island City, N. Y.	10.00
Řád Zlatá Brána, č. 252, Č.S.A., San Francisco, Calif.	5.00
John Abraham, Cedar Rapids, Iowa	2.00
Rudolph Janda, New Buffalo, Mich.	5.00
S. Malina, San Francisco, Calif.	1.00
Mary Steckley, Redfield, So. Dakota	1.00
Marie Cajthaml, Chicago, Ill.	5.00
Sokolská župa Slovenská L'udevít Štúr, Chicago, Ill.	10.00
Marina Beauty Shop, Chicago, Ill.	7.50
Mrs. Olga Revilliodová, St. Paul, Minn.	10.00
Družina čl. legionářů, Cleveland, Ohio	10.00
Klub Blatná a Okolí, Cleveland, Ohio	5.00
Joseph F. Zajíček, Hopkins, Minn.	3.00
Prof. Joseph Čada, Cicero, Ill.	5.00
Vl. Brdlík, Phoenix, Arizona	3.00

Učme se česky!

Z Lincoln, Nebraska, píše Dr. Vladimír Kučera o "Českém večeru", na kterém byl promítán film zapůjčený ČSNRA: "Hned po "Českém večeru" ve Dwight Vám podávám zprávu: Byl to věru úspěšný večer. Účast asi 150 lidí, překvapila pěkná účast mladší a mladé generace. Sál byl přeplněn, takže mnozí musili stát nebo snad i odešli. Mluvil jsem o historii českých pionýrů v Nebrasce, úsilí Česko-

slovenské národní rady americké propagovat heslo: "Učme se česky", pak jsme promítali Vaše filmy a na konec jsme zpívali známé české písničky, které jsme rozmnožili, takže všichni měli text. Bylo to roztomilé, když mládež i babičky se rozezpívaly.

Byl tam také kněz P. Brombach z Valparaiso, který, ač rodem Němec, navštěvuje můj universitní kurs češtiny. Požádal a už také organisoval "Český večer" pro svou obec a přilehlé české osady na příští neděli, dne 26. února. Prosím snažně, abyste poshověli a já podržel filmy ještě do neděle. Hned pak v pondělí Vám je odešlu. Děkuji za pomoc a jsem s pozdravem,
V. Kučera."

Příložena k dopisu byla stránka amerických novin "Sunday World-Herald Magazine" ze dne 19. února. Článek od James Denney je nadepsán "New Generation Learns Czech — Refugee Provides Language's Spark". Řada ilustrací činí článek tím zajímavější líčení o kursech češtiny v Omaze, Lincoln, Wilber a o zájmu žáků. Dr. Kučera věnoval pět večerů týdně vyučování začátečníků i pokročilých. Jeho třídy navštěvují občané staré generace z pionýrských rodin, i mladí žáci nečeského původu na př. Russell Johnson, jehož předkové pocházejí ze Švédska. Paní Dwight Eckel jezdí sto mil jednou týdně se svým synem Rickem do kursu v Omaze. Dva členové novinářského cechu Miss Sally Wright a George Shestak, jehož předkové založili osadu téhož jména v okrese Saline, navštěvují universitní kurs. Několik učitelek ze Southeast Nebraska School jezdilo do Wilber a kurs češtiny byl jim započítán k dobru na universitě.

Dr. Kučera učí s láskou a nadšením. Československá národní rada ochotně vypomáhá půjčováním filmů, knížek, psaním článků ve Věstníku a American Bulletinu k povzbuzení zájmu o vyučování češtiny. Kéž by více povolovaných krajanů pochopilo význam "druhé řeči"!

Z naší pošty.

V pátek máme členskou schůzi Sokola. Pozvali jsme Kenny Armstronga, ředitele WJW-TV stanice, který byl loni v Československu, Polsku, Maďarsku a Bulharsku. Ze své cesty přivezl si na 300 světelných obrázků. Bude zajímavé slyšet člověka narozeného v Clevelandu mluvit o Československu. Řekl mi, že posuzuje každou zem dle toho, jak se chovají, když je pozve, aby s ním šli na oběd. V Polsku každý, koho pozval, byl ochoten pozvání přijmout. V Čechách mu to každý odmítl, takový je tam strach, když někdo mluví s cizincem.

Na schůzi Krajanského výboru ukázal nám světelné obrázky z Československa Dr. Sazima, zubní lékař. Jeho vysvětlení bylo velice přiléhavé. Viděli jsme v jaké bidě žije rodina, které vzali všechno, i pole, ale nechali jim dvě krávy. . . Vypůjčil si vůz a ten měl ruské číslo. Když přišel na vesnici, lidé před ním utíkali domů a žádný s ním nechtěl mluvit."
Z dopisu br. Karla Zahradníčka.

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ.

Josef Martínek (Pokračování)

Základem pro další udržení naší mateřštiny jsou ovšem především naše jazykové školy české a slovenské, jak nesektářské, tak církevní.

V posledních desetiletích toto školství zle upadlo. V nesektářských českých školách v Chicagu, navštěvovaných v době první války 2,000 žáků, koncem druhé války zbylo jen 630 žáků a dnes jich zbývá jen několik set. Stejně nebo hůře ještě je v jiných osadách. V mnoha místech tyto školy zanikly (zvláště bolestný byl zánik české školy v St. Louis, kolébce podpůrných našich jednot a Sokolstva). V osadních školách katolických, kde dříve se hojně češtině vyučovalo, vyučuje se jí dnes jen v nepatrném rozsahu. Pro nedostatek žáků zastaveno vyučování češtině na středních školách v Chicagu a Texasu. Není vůbec ústředního tělesa školského a už více než 50 let se nekonal sjezd zástupců českých škol.

Teprve v poslední době lze pozorovat menší oživení, na příklad v Cedar Rapids, kde otevřeny byly i kursy češtiny pro dospělé a ve Washingtoně, D. C., kde založena byla nová škola. Vyučuje se dále češtině na universitě státu Texas v Austin, která v době uzavření vysokých českých škol v staré vlasti nacisty byla jedinou universitou, kde nepřetržitě češtině se vyučovalo, též na universitě Columbijské a v některých učilištích vojenských. Konečně i v Americe jeví se větší porozumění pro studium jiných řečí, jež se stalo politickou nutností v zemi, jež má živé zájmy v celém světě. I z nejvyšších míst se ozývají naléhavé hlasy, aby americká mládež věnovala více času a píše studiu jiných jazyků, dříve přehlížených. Do tohoto oživení zájmu o jiné řeči třeba se nám pohotově zapojit a dobrou příležitost nepropást: obnovit péči o naše jazykové školství a dle potřeb nové doby je reorganisovat.

Je zapotřebí jako soli, aby se v brzké době sešel sjezd nesektářských škol českých i slovenských za účasti patronátů, školy vydržujících a učitelstva, aby se poradil jak o věcech finančních tak pedagogických a utvořil ústřední organizaci, nějakou Americkou matici školskou, jež by se starala o posílení škol dosavadních i zakládání nových. Což platí i o školách církevních: katolické jednoty české nemají dnes, pokud vím, ni žádného přehledu o vyučování češtině na osadních školách, členstvem jejich vydržovaných.

Je též třeba usilovat v rámci probuzeného zájmu o cizí řeči o obnovení vyučování češtině na středních školách, zvláště v obvodu Chicaga, naší národní metropole, kde dříve bylo zavedeno. Hlavní příčinou úpadku byla okolnost, že za češtinu studenti nedostávali patřičného kreditu na kolejích a universitách. Na konci druhé světové války Národní rada se pokusila získat nabývání kreditu za

češtinu. Podali jsme memorandum příslušným kruhům, ale v starostech válečných a poválečných žádosti naší nebylo vyhověno. Nyní je nutno snahu tu obnovit, neb má větší vyhlídky na úspěch. A nejlépe zajisté tak může učinit a je povinna učinit Národní rada a veškerá krajanská veřejnost má povinnost snahu tu podporovat.

K vyučování naší mateřštině je zapotřebí učebnic, novým potřebám a požadavkům vyhovujícím. Národní rada velmi se zasloužila o pěstování znalosti naší mateřštiny několikerým vydáním učebnice Progressive Czech od prof. B. Mikuly, jejíž texty neodpovídají však dnes změněným poměrům. Připravuje, jak sděleno na slavnosti 40letí Nár. rady, podobnou učebnici novou. ("Teach Yourself Czech", moderní učebnice od W. R. and Z. Lee, již vyšla a je k dostání v Radě, cena \$3.00.) To je první krok v pravém směru. Druhým by mělo být vydání malé učebnice češtiny v anglickém jazyku pro děti z druhé a třetí generace, navštěvující naše jazykové školy, ale češtinu už slovem neovládající. A třetím vydání malé anglické učebnice pro dospělé, jakési Vymazalovy anglické "Česky snadno a rychle" k praktickému styku osobnímu zvláště za návštěv staré vlasti.

Naše mladší pokolení je sice v mase podchyceno v podpůrných a tělovýchovných našich jednotách, ale málo se dělá pro povzbuzení jeho vědomí národního původu. V anglických hlídkách měsíčních orgánů našich jednot převažují šmahem jen zprávy o událostech společenských v užším kruhu. Tato mládež není nepřístupná. Jsou-li kroužky souputnické mezi starými, není jich vůbec mezi mladšími, kteří na sjezdech svých jednot nejrůzněji se staví proti jakémukoliv koketování s komunismem.

(Pokračování.)

PRAMĚTI ČESKÝCH SPOLKŮ — JEDNOTA Č.S.A. — SLAVÍ 107. VÝROČÍ.

Jednota Československé Spolky v Americe, založená dne 4. března r. 1854 v městě St. Louis, Missouri, slaví 107. výročí svého trvání. Teprve založením této jednoty počíná se nepřetržitý a nepřerušovaný život a organizovaná činnost národní v krajanské naší větvi v této zemi.

Dějiny jednoty Č.S.A. jsou z valné části i dějiny české větve v Americe. Tato jednota je nejstarší organizací Američanů československého původu.

Jednota Č.S.A. je prokázane z nejsolidnějších pojišťujících ústavů v této zemi a skýtá vedle bezpečnosti všechny výhody, které bratrské pojištění poskytuje. Během sto sedmi let Jednota Č.S.A. přestála ve zdraví a neotřesena pět velkých válek a tucet velkých depresí. Proto není důvodu, proč by kterýkoliv našinec měl dávat přednost jednotám cizím.

Svůj k svému! — Staňte se členy Jednoty Č.S.A.

Vklady pojištěné agenturou vlády Spoj. států
do \$10,000.
CHARLES T. SALAK, předseda
WILLIAM CHOUTKA, tajemník

3522 WEST 26th STREET
CHICAGO 23, ILLINOIS
Phone — Dial 521-5200

CAPITOL FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

ONE MAN AND HIS DOG—Story of Czechoslovak pilots in the RAF and their brave dog. 251 pp., illustrated with photographs. Price \$4.00

CZECHOSLOVAK PASTRIES, vkusně upravená knížka osvědčených receptů na sto druhů cukroví. Anglické vydání. Cena \$1.00 — poštou \$1.15

TEACH YOURSELF CZECH—Nová zajímavá učebnice českého jazyka pro samouky i pro žáky na školách, s výslovností, gramatikou, atd.—Zpracoval W. R. Lee, profesor lingvistiky v Londýně. Cena \$3.00

MLADI A DETSTVI—"Vzpomínky a myšlenky"—Alice G. Masaryková.—Krásná knížka o Masarykově rodině—ilustrovaná. Objednejte si v úřadovně CSNRA, 4125 W. 26th Street, Chicago 23, Illinois, a v místě u své odbočky. Cena \$2.50

Czechoslovak National Council of America

4125 W. 26th Street • Chicago 23, Illinois • Tel. LAwndale 1-7953

BULK RATE
U.S. Postage
PAID

Chicago, Illinois
Permit No. 2127

FORM 3547 REQUESTED